

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050133056.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Men omvendt faar Billedet med dets store Almenforestillinger: Søen, Fuglen, den elskede paa fjerneste Strand, først individuelt Liv, fordi de fyldes af en stærk Stemning og Følelse. Alt i Winthers Digt er besjælet: Træerne hvisker og bukker, Dagen lister sig bort, Natten drager sit dybe Suk. Fuglen, der først blot tager Digterens Tanke med sig paa sin Flugt, bliver til sidst hans Hjertes fortrolige. Digteren forstaar, at den ikke blot kan fortælle ham om sin Mage og Unger og de lykkelige elskende Par, den ser paa sin Flugt, den vil ogsaa kunne genkende hans egen elskede og bringe Hilsen med tilbage til ham fra hende. Ja, han aner - og deri ligger Grunden til den stigende Følelse af Sympati og Fortrolighed - at ogsaa i Smerten har de Fællesskab. Og som Bekræftelse paa, at hans Anelse er rigtig («Har du ei lyttet til mangefold Smerte selv hos den fiedrede Flok?») og at Fuglen og han helt har forstaaet hinanden, beder han den om et Godnat, mere som en tavs Tilkendegivelse end i bestemte Ord: »sig det, du veed det jo nok?«